

دولت می‌باشد. همچنین تأمین و فروش نیز در کنترل دولت است و با سامانه‌هایی مانند تیتک عملاً تا مصرف‌کننده نهایی کنترل می‌شود.

در این بین قیمت گذاری‌ها را هم می‌بینیم، سال‌ها است در سازمان غذا و دارو و دولت شعار می‌دهیم که خصوصی‌سازی بیشتر و پُر رنگ شود. شعار می‌دهند رفع موانع تولید شود، دولت کوچک شود اما عملاً عکس این‌ها را می‌بینیم، با بخش‌هایی مواجه می‌شویم که دولت طی سال‌های گذشته به بخش خصوصی سپرده بود، امروز آن‌ها را هم پس می‌گیرند. مثلاً قیمت گذاری در برخی داروهای OTC و یک لیست خاصی در دست سندیکای صاحبان

مشکلات صنعت داروسازی !!!

جناب آقای دکتر اصغر جوادی از فعالان صنعت داروسازی در نامه‌ای از کاهش سرمایه‌گذاری در صنعت داروسازی و مشکلات ناشی از دولتی بودن همه موارد این صنعت شکایت کرده‌اند، نامه ایشان را با هم می‌خوانیم. «.....مزیت‌های ما در صنعت داروسازی در حال از دست رفتن است، سرمایه گذار امروز اگر بخواهد بین دو صنعت انتخاب کند، قطعاً داروسازی اولویت اول او نیست.

در صنعت دارو از کوچک‌ترین مساله تا بالاترین مساله در ید و کنترل و نظارت دولت است. از اخذ پروانه‌ها و بخش‌های رگولاتوری گرفته که صدور مجوزها دست دولت بوده و واردات به هر شکلی تحت نظارت

صنایع دارویی و تولیدکنندگان دارو بود، عملاً آن مسیر را هم بسته‌اند و هیچ اختیاری در این حوزه نداریم، فقط بوروکراسی ما بیشتر شده است. قبلاً با یک سازمان مکاتبه می‌کردیم اما الان سندیکا هم هست و کار اضافی برای سندیکا درست کرده که نقشی هم در آن ندارد. سازمان هم می‌گوید نقش من هم در قیمت‌گذاری زیاد نیست، به این دلیل که در کمیته‌ای که هستیم از ارگان‌های مختلف هستند. سوال این است مگر آن‌ها در حوزه دارو تخصص دارند.

صنعت دارو را به جایی رسانده‌اند که در بخش‌هایی که امید به سرمایه‌گذاری بود و انگیزه‌ای وجود داشت، همه آن‌ها از بین رفته و در صنعت مکمل نیز با شرکت‌های بسیاری مواجه هستیم که از این صنعت بیرون می‌روند، کجا می‌روند؟ قطعاً در حوزه دارو و سلامت نمی‌مانند. این پول در حال خارج شدن است، این پول کجا می‌رود؟ شانس بیاوریم در همین مملکت جای دیگری سرمایه‌گذاری شود، اما وقتی پول آزاد شد،

نمی‌توان راحت مهارش کرد، اینکه به خارج از کشور برود، احتمالش چند برابر می‌شود. مشکل این است که دولت، پرچم و بیرق حمایت از تولید را هم بر دوش دارد اما در عمل چیز دیگری می‌بینید. با مشکل کمبود مواجه می‌شویم و این همه فوریت‌های ما افزایش پیدا کرده، لیست‌های فوریتی که سازمان غذا و دارو می‌دهد، دایم در حال رشد است. واردات فوریتی ما زیاد شده، چرا باید به چنین جایی برسیم؟ یکی از دلایل اصلی عدم برنامه‌ریزی درست در حمایت از تولید داخل به معنای واقعی است.

چرا باید بسیاری از داروهای پیش پا افتاده را وارد کنیم. باید مشکل را ریشه‌یابی و حل کرد، این مشکل را چه کسی به وجود آورده، این را باید پیدا کرد و ریشه را خشکاند. گاهی برای ساده‌ترین داروها با کمبود مواجه می‌شویم. باید ریشه را بررسی کنیم، یا به عدم تخصیص ارز درست و به موقع بر می‌خوریم یا قیمت‌گذاری بسیار بدی داریم، چشم‌ها را بسته‌اند و اظهار فضل می‌کنند...»